

— Най тогава избавихме иъмцитѣ. Това, може би, да е твърдѣ много трогателно отъ точка зрѣніе за иѣкакъвъ си чувствителенъ иъмски романистъ, но за този взглядъ ний са расплатихме съ грамадни исторически нещастия. За него, ний въ минулата война, като имахме у себе си на пълнѣцъ иъмцитѣ и англичанитѣ, попадижехме въ гордивътъ възелъ на Берлинския трактатъ и въ насъ останѣ иеразрѣненъ источниятъ въиростъ, който ще искажа още много русска кръвъ.... Ето какво значи сантименталностъ въ историята....

— Азъ въ съюзи и дружба между народитѣ, говорише ми Михаилъ Димитриевичъ, не вървамъ.... Този родъ дружба е далеченъ отъ равенството.... Въ подобни съюзи и таквазъ дружба, отъ всичко единъ са ползува, а другъ за всичко илаца, единъ яде кестанитѣ, а другъ ги изважда изъ огньтъ съ голи ръцѣ. Единъ пролива кръвъта си и харчи пари, а другъ честно маклерствува, като е готовъ да раскаже приятеля въ рѣшилната минута.... И така ако заключвамъ съюзи, нека въ тѣзи съюзи да бѫде другъ жертва, а не азъ. Нека за насъ проливатъ кръвъ и харчатъ пари, нека за насъ изваждатъ кестани изъ огньтъ.... А най хубавото отъ всичко е самъ самичъкъ.... Моята колиба е на крайътъ, нищо незная, до гдѣто ма не са закачили, а закачихъ, тогава вече не обежждайте, своето ще разграличимъ....

Азъ прѣвождамъ тукъ мнѣніята на Скобелева, като характеристика на покойнитѣ. лично азъ могѫ да сподѣлямъ или не сподѣлямъ тѣзи взглядове, все едно; дѣлото не е въ това, какви сѫ моитѣ убѣждения, а въ това какво именно по този или други прѣдметъ е мислилъ единъ отъ най замѣчателнитѣ людѣ на нашето време, даже едвамъ ли не най замѣчателнитѣ.

Скобелевъ елѣдъ войната признаваше, главнитъ образътъ економическото значение. Непосрѣдственни причини на войната биватъ двѣ. Или сравнително високата цивилизация на народа, който почнува война съ слабийтѣ съсѣдъ и противникъ, при което образованійтѣ народа, като унищожава слабийтѣ неприятель съмѣта да е обогати на негова съмѣтка, като завземе земите му и съ това да улучши своето благосъстояние. Така напримѣръ сѫ завоевани Индия, Америка. Или наошки, най бѣдниятъ народа напада на високата цивилизация и са ползува отъ инейнитѣ плодове за улучшението на своето положение. Такива